

Rabbi Meir of Premishlan

Divrie Meir

Parshas Mishpatim

(אם כִּפֵּר יוֹשֵׁת עַלְיוֹ וַנְתֵּן פְּدֵין נַפְשׁוֹ כָּל אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עַלְיוֹ (כא, ל

If ransom is imposed upon him, then he shall give for the redemption of his soul according to all that is imposed upon him. (Exodus 21:30)

If ransom is imposed upon him, then he shall give for the redemption of his soul according to all that is imposed upon him.	אם כִּפֵּר יוֹשֵׁת עַלְיוֹ וַיְתֵן פְּרִין נַפְשׁוֹ כָּל אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עַלְיוֹ.
I heard that once a villager came before Rabbi Meir of Premishlan with a complaint, saying that he wanted specifically to move his residence to the city and did not want to live in the village, because it was neither fitting nor proper to live in a village, but rather in the city among people.	שמעתי שפעם אחד בא לפני [לפני רבי מאיר מפרימיישלאן איש כפר בקובלנש שרוצה דיזא לעקו דירתו בעיר איננו רוצה לדoor בכפר, כי לא נאה ולא יאה לדoor בכפר רק בעיר בין, אונשים,
Rabbi Meir, of blessed memory, said to him that the verse applies to him: "If ransom is imposed upon him"—meaning, if it was decreed upon his soul's root that he should be a villager—(the word כִּפֵּר being a reference to "village"),	אמר לו הרב רבי מאיר ז"ל שעלייך אמר קרא 'אם כִּפֵּר יוֹשֵׁת עַלְיוֹ', הינו באם נגזר עליו, בשרש נשמתו שיהיה בון כפר, 'כפר' לשון כפר
Then "he shall give for the redemption of his soul"—he must fulfill the root of his soul's mission "according to all that is imposed upon him," meaning according to what has been decreed upon him from Heaven, and it is impossible to change that he should be a city-dweller.	אזי וננתן פְּדֵין נַפְשׁוֹ מחייב להשלים שרש נשמתו ונפשו כאשר יוֹשֵׁת עַלְיוֹ, דהינו כאמור נגזר עליו מן השמים, ואי אפשר לשנות שיהיה בון עיר:

(אם לא יימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלים אם לא שלח ידו במלאת רעהו (כב, ז

If the thief is not found, then the owner of the house shall approach the judges to swear that he has not laid his hand upon his neighbor's property. (Exodus 22:7)

In the name of the righteous Rabbi of Premishlan: "Then the owner of the house shall approach the judges to swear that he has not laid his hand upon his neighbor's property."	בשם הרב הצדיק מפרימיישלאן ונקרב בעל הבית אל האלים אשר לא שלח ידו במלאת רעהו.
That is, how does a simple person, who is not deeply engaged in Torah and prayer, bring himself closer to God? By ensuring that "he has not laid his hand upon his neighbor's property"—that is, by conducting business with integrity, as it is stated (Shabbat 31a)	הינו במה מקרב את עצמו באיש פשוט אשר אינו עוסק כל כה בתורה ותפלה, במה מקרב את עצמו אל ה', אם לא שלח ידו במלאת רעהו הינו משא ומתן באמונה, על דבר דאיתא (שבת לא). שושאlein עסוקת באמונה

Rabbi Meir of Premishlan

Divrie Meir

Parshas Mishpatim

that one of the first questions asked is, "Did you deal honestly in business?"	
The holy Rabbi Meir of Premishlan, may his merit protect us, explained the verse later in this portion: "Then the owner of the house shall approach the judges to swear that he has not laid his hand upon his neighbor's property."	פִּירְשׁ הָרָב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי רַ' מָאִיר מִפְּרִימִישְׁלָאןִ זָכָתוֹ יָגַן עֲלֵינוּ אֶת הַכְּתוּב לְהָלָן בְּפִרְשָׁה זוֹ 'וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יְדָוָה בְּמַלְאָכָת רְעוּהוֹ'.
This means that if a Jew wishes to draw close to God, that is, to begin serving Him, he must first examine and verify whether he has not harmed others in matters between man and his fellow. He must ensure that he has not taken another's money unjustly, nor caused them distress, harm, or anguish.	וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם בַּר יִשְׂרָאֵל הוֹצֵא לְהַתְּקִרְבָּה אֶל הָאֱלֹהִים הִנֵּה לְהַתְּחִיל בְּעֵבּוֹדַת הָאֱלֹהִים, אַזִּי בְּרָאשׁוֹתָה עַלְיוֹ לְעַזָּן וְלִבְדָּק 'אִם לֹא שָׁלַח יְדָוָה בְּמַלְאָכָת רְעוּהוֹ', אִם לֹא פָגַם בְּעָנְגִינִים שְׁבִין אָדָם לְחֶבְרָוּן, שְׁלָא נִטְלָ מִמְּנָךְ כְּבָרוֹ שְׁלָא כְּדִין וְלֹא גָּרָם לֹא צָעֵר וְנִזְקֵק וְעַגְמָת גְּנָפָנָשׁ.

(ועבדתם את ה' אלְקָיכם וּבְרָה אֶת לְחַמֶּךָ וְאֶת מִימִיךָ וְהַסְּרָתִי מִחְלָה מִקְרָבֶךָ (כג, כה

And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst. (Exodus 23:25)

"And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	ועבדתם את ה' אלְקָיכם וּבְרָה אֶת לְחַמֶּךָ וְאֶת מִימִיךָ וְהַסְּרָתִי מִחְלָה מִקְרָבֶךָ
I heard from my teacher and master, Rabbi Meir of Premishlan, his explanation: "And you shall serve the Lord your God"—meaning that when you serve Hashem, then "He will bless"—you will be granted the power to bless those who come to you, for blessings will be placed in your hands.	שְׁמַעְתִּי מִתוֹרֵי וּרְבֵי וּרְבֵי מָאִיר מִפְּרִימִישְׁלָאןִ פָּרוֹשׁ כְּשַׁתְּעַבְּדוּ אֶת הָאֱלֹהִים אַזִּי יְהִי לְכֶם כַּחֲ לְבָרָה אֶת הַבְּאִים אֲצַלְכֶם, כִּי הַבְּרֹכוֹת יְהִי מִסּוּרִים בְּיַדְכֶם.
Furthermore, "your bread and your water"—this means that whoever eats from your bread and drinks from your water will be healed, as it says, "And I will remove sickness from your midst."	לֹא זֹ אַף זֹ אֶת לְחַמֶּךָ וְאֶת מִימִיךָ פָּרוֹשׁ מִ שְׁאָכֵל מִלְחָמֶךָ וְיִשְׁתַּחַת מִימִיךָ אַזִּי יְהִי הַסְּרָתִי מִחְלָה מִקְרָבֶךָ! יְהִי לֹ רְפֹאָה שְׁלָמָה.
In the year 1848 (תְּרִ"חַ), members of our community traveled to the great and renowned Rabbi Meir of Premishlan, may his memory be a blessing, to offer a redemption of the soul for the city, that they should be spared from a terrible plague, Heaven forbid.	בָּשָׁנָת תְּרִ"חַ נִפְעָו מִפְּהָרָה קְהַלְתֵּנוּ לְהַקְדּוֹשׁ הַמִּפְּרָסָם רַבִּי מָאִיר מִפְּרִימִישְׁלָאןִ זֶצֶל לְעַשׂוֹת פְּדִיּוֹן גְּנָפָנָשׁ עַבְורָה הָעִיר שִׁינְצָלָה מִמְּהֹלָא רְעֵ רְחַמְּנָא לְצַלְןָ

Rabbi Meir of Premishlan

Divrie Meir

Parshas Mishpatim

He gave them a loaf of bread and a jug of water to hang in the house of a distinguished individual in the city, saying this was the secret of the verse: "And He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	ונתנו לחם וצפתה מים למלאות בבית איש המיד בעיר, ואמר הרמז 'וברך את לחםך ואת מיםיך והסורתני מפללה מקרבה'.
And so it was—blessed be Hashem!	וכן היה עלייהו ברוך השם
"And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחםך ואת מיםיך והסורתני מפללה מקרבה.
Once, the holy Rabbi of Premishlan spent Shabbat with the holy Rabbi of Apta, of blessed memory.	פעם אחת היה הרב הקדוש מפרמיישלאן על שבת אצל הרב הקדוש מאפטא זצ"ל.
At that time, Rabbi Meir explained the verse: "And you shall serve the Lord your God, and He will bless your bread and your water, and I will remove sickness from your midst."	ואמר אז רבי מאיר פרוש הפסוק 'ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחםך ואת מיםיך והסורתני מפללה מקרבה'.
He explained: "And you shall serve"—if one serves Hashem through prayer, which is called 'service' (Avodah), then "He will bless"—a righteous person is granted the power to bless the people of Israel.	פרש 'ועבדתם'—אם עובדים ה' בתפלה שנקרא עבודה, אז 'ברך'—יש כת בחדיק לברך את ישראל.
"Your bread"—if one engages in acts of kindness, as it is written, "Surely, you should share your bread with the hungry" (Isaiah 58:7),	לחםך—אם עוסקים בגמלות חסדים, פליאו ('פרוס לרעב לחםך') (ישעה נח, ז).
Then "I will remove sickness from your midst"—the righteous person is then empowered to bless, and Hashem will heal the sick of Israel and remove illness from among them.	אז 'והסורתני מפללה מקרבה'—יש בכך להצדיק ולברך, וזה אומנו לרפאות את חולין ישראל ואלהסיר מפללה מקרבם.
Thus spoke Rabbi Meir, of blessed memory.	כזה אמר לו הרב מאיר זצ"ל.